

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 335/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 192/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. septembra 2009 doručená sťažnosť P. K., P. (ďalej len sťažovateľ), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 192/2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu o vydanie veci, konanie o ktorej je vedené pod sp. zn. 12 C 192/2005. Sťažovateľ je toho názoru, že „... konajúci sudcovia, voluntaristicky, protiprávne rozhodli v prospech žalovaného. Napadnuté rozsudky sú vecne a právne nesprávne. Súdny nevykonali dostatočné dokazovanie a bez akejkoľvek právnej a objektívnej opory, si osvojili len jednostranné tvrdenia žalovaného...

v tomto prípade súdy oboch stupňov nepostupovali v súlade s platným hmotným i procesným právom. Týmto porušili nielen príslušné ustanovenia OZ, nie len príslušné ustanovenia zák. č. 271/2001 Z. z. ale i procesné ustanovenia upravujúce dokazovanie a jeho spôsob vyhodnotenia podľa O. s. p.. V konečnom dôsledku takýmto nezákonným postupom pri dokazovaní a rozhodovaní vo veci došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR...“.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej podrobne popisuje dôkazy, ktoré okresný súd nevykonal a na základe ktorých mal vo veci rozhodnúť v súlade s návrhom sťažovateľa.

Na základe týchto skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho veci rozhodol týmto nálehom:

„1. Ústavný súd vyslovuje, že nezákonným konaním Okresného súdu v Prešove v konaní 12 C 192/2005 došlo k porušeniu ústavného práva na prerokovanie veci zákonným spôsobom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu v Prešove prikazuje, aby v konaní 12 C 192/2005 konal zákonným spôsobom.

3. Sťažovateľovi P. K. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 €, ktoré je Okresný súd v Prešove povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. P. K. priznáva náhradu trov konania vo výške 289,74 €, ktoré je Okresný súd v Prešove povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. K. V... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd na okresnom súde zistil, že okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 192/2005 rozhodol rozsudkom 6. marca 2009 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Proti rozsudku podal sťažovateľ 17. apríla 2009 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 1 Co 89/2009 z 27. júla 2009 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“). Rozsudok krajského súdu napadol sťažovateľ 21. augusta 2009 dovolaním.

V sťažnosti je výrazne oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti (m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05).

Týmito pravidlami sa ústavný súd spravoval aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa. V danom prípade to znamenalo, že ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť iba v rozsahu korešpondujúcom s návrhom na rozhodnutie vo veci samej (petitom).

Sťažovateľ v petite sťažnosti uvádza, že k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy malo dôjsť nezákonným konaním okresného súdu v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 192/2005.

Z odôvodnenia sťažnosti je zrejmé, že nezákonné konanie okresného súdu, ktorým malo byť základné právo sťažovateľa porušené, vidí sťažovateľ v nesprávne vykonanom dokazovaní, ktorého dôsledkom bolo nesprávny rozsudok okresného súdu.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na základe princípu subsidiarity. Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne takúto sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na prerokovanie (mutatis mutandis napr. I. ÚS 103/02, I. ÚS 269/06). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu

k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

Sťažovateľom tvrdené skutočnosti, v ktorých vidí „nezákonné konanie“ okresného súdu, sú v zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolacím dôvodom proti rozsudku okresného súdu.

Z toho vyplýva, že sťažovateľ mal k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu svojho základného práva, a to odvolanie proti rozsudku okresného súdu, o ktorom bol oprávnený rozhodnúť krajský súd (a ktorý aj využil), čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa.

Na záver ústavný súd poznamenáva, že podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľ k sťažnosti predložil splnomocnenie udelené JUDr. K. V., ktoré však nespĺňa náležitosti vyžadované zákonom o ústavnom súde. Táto skutočnosť sama osebe však nebola dôvodom na odmietnutie sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2009